

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

25.10.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Rekomendacje Ministerstwa Finansów w zakresie zasad i sposobów wypełniania informacji o cenach transferowych (TPR-C / TPR-P), TPR Informacja o cenach transferowych – pytania i odpowiedzi, wydanie drugie, październik 2021 _____ 3

Określenia momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku samochodów podlegających zmianom konstrukcyjnym, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 września 2021, sygn. 0111-KDIB3-3.4013.152.2020.1.MK _____ 4

Rekomendacje Ministerstwa Finansów w zakresie zasad i sposobów wypełniania informacji o cenach transferowych (TPR-C / TPR-P), TPR Informacja o cenach transferowych – pytania i odpowiedzi, wydanie drugie, październik 2021

22 października 2021 r. Ministerstwo Finansów opublikowało wyczekiwaną przez podatników aktualizację tzw. informatora TPR (TPR Informacja o cenach transferowych – pytania i odpowiedzi, wydanie drugie - <https://www.podatki.gov.pl/media/7353/informator-tpr-2020.pdf>).

Komentarz eksperta

Opublikowany dokument stanowi aktualizację Informatora TPR z września 2020 r. i jest m.in. efektem doświadczeń i analiz Ministerstwa Finansów w zakresie Informacji TPR złożonych przez podatników za 2019 r. (który to rok był pierwszym, za który nowy obowiązek raportowy został wprowadzony). Informator zawiera m.in. rozdział poświęcony ogólnym uwagom do Informacji TPR złożonych za 2019 rok, w którym przedstawiono podstawowe błędy związane ze składaniem Informacji TPR zidentyfikowane przez administrację podatkową (takie jak przedstawianie w sekcji C formularza informacji o kontrahencie, składanie Informacji TPR za pozostałe podmioty z grupy, czy składanie Informacji TPR przez pełnomocnika, który nie jest ujawniony w rejestrze pełnomocnictw).

Celem informatora jest ułatwienie wywiązywania się przez podatników z obowiązku raportowania TPR. Jednocześnie, z uwagi na zaobserwowane przez administrację podatkową różne sposoby interpretacji przez podatników przepisów dotyczących zasad związanych z obowiązkowym przekazywaniem danych w Informacji TPR, zgodnie z wyjaśnieniami do dokumentu, w celu uproszczenia procesu raportowania informacji o cenach transferowych oraz zapewnienia spójności danych, zaktualizowany Informator TPR zawiera także praktyczne przykłady prezentujące rekomendowany sposób wypełniania informacji TPR. Zaprezentowane przykłady stanowią nowy element Informatora, który nie występował w poprzedniej edycji. Wspomniane przykłady dotyczą m.in. kontraktów wieloletnich, transakcji finansowych oraz transakcji ubezpieczeniowych.

W Informatorze wskazano w szczególności, wykorzystując przykłady, zasady wypełniania

poła wartość transakcji w przypadku transakcji ubezpieczeniowych, dla których nie można ustalić sumy ubezpieczenia. Zgodnie z Informatorem w tym przypadku wartość tę stanowi łączna wartość przypisanych składek brutto. Jednocześnie jednak nie odstąpiono zupełnie od sumy ubezpieczeniowej jako wartości transakcji. Ministerstwo Finansów wskazało bowiem, iż w braku odrębnej regulacji, transakcje dotyczące umów ubezpieczenia lub umów reasekuracji należy co do zasady ująć analogicznie jak transakcje udzielenia/pozyskania gwarancji lub poręczenia, tj. co do zasady za wartość właściwą w przypadku umów ubezpieczenia przyjąć należy wartość sumy ubezpieczenia.

W przypadku transakcji finansowych w zakresie pożyczek / kredytów przedstawiono, niewątpliwie korzystną dla podatników lecz kontrowersyjną, interpretację pojęcia wartość transakcji. Zgodnie z Informatorem, w przypadku pożyczki lub kredytu wartością transakcji jest wartość kapitału, ustalona dla danej transakcji pożyczki lub kredytu o charakterze jednorodnym. Przez wartość kapitału należy rozumieć najwyższą kwotę kapitału udostępnionego w danym okresie raportowanym, wynikającą z umowy lub innych dokumentów (np. harmonogram spłaty pożyczki, wyciąg z rachunków bankowych). W konsekwencji, wartością transakcji jest wartość kapitału będącego w dyspozycji podmiotu w danym roku podatkowym (jeśli nie przekroczy ona kwoty 10 mln zł, stanowiącej ustawowy próg dokumentacyjny, to zgodnie z Informatorem, „podmiot nie ma obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej za ten rok”).

Zaprezentowany w Informatorze sposób interpretacji pojęcia wartość transakcji pożyczki / kredytu nie jest oczywistą interpretacją przepisów ustawy CIT / PIT i jest sprzeczny z dotychczasowymi interpretacjami organów skarbowych. Z uwagi na fakt, iż zgodnie z omawianym dokumentem pytania i odpowiedzi w nim zawarte mają jedynie charakter informacyjny i nie stanowią ani interpretacji ogólnej przepisów prawa podatkowego, ani wyjaśnień przepisów prawa podatkowego należy ostrożnie wykorzystywać w tym zakresie wspomnianą interpretację, aby nie narazić się na zarzut błędnej interpretacji przepisów prawa. Informator prezentuje jedynie rekomendowany sposób interpretacji

przepisów, nie chroniąc jednak podatników przed ujemnymi konsekwencjami w zakresie w jakim podatnicy zastosują się do interpretacji w nim zawartych.

Tym niemniej, odnosząc się do publikacji dokumentu jako całości należy ocenić ją bardzo pozytywnie jako inicjatywę wychodzącą naprzeciw oczekiwaniom podatników w zakresie ułatwienia wypełnienia ich obowiązków dotyczących raportowania informacji o cenach transferowych (TPR).

PIOTR KICIŃSKI
DORADCA PODATKOWY

Określenia momentu powstania obowiązku podatkowego w przypadku samochodów podlegających zmianom konstrukcyjnym, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 września 2021, sygn. 0111-KDIB3-3.4013.152.2020.1.MK

Spółka nabywa produkowane na terytorium Polski pojazdy typu VAN, stanowiące samochody ciężarowe, nie będące jednak dotąd zarejestrowane na terytorium Polski zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

VAN-y są dostarczane bezpośrednio z fabryki do podmiotu, który dokonuje zmian konstrukcyjnych powodujących, iż pojazd będzie można uznać za samochód osobowy. Zabudowany VAN nie będzie rejestrowany przez Spółkę zgodnie z przepisami o ruchu drogowym. Będzie natomiast podlegał sprzedaży na terytorium kraju lub dostawie wewnątrzspółnotowej / eksportowi.

W tym stanie rzeczy Organ zgodził się, iż wszelkie czynności poprzedzające sprzedaż Zabudowanych VAN-ów nie będą stanowiły dla Spółki czynności opodatkowanych podatkiem akcyzowym.

W przypadku sprzedaży Zabudowanych VAN-ów na terytorium Polski obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstanie po stronie Spółki zgodnie z art. 101 ust. 4 ustawy akcyzowej, tj. w momencie wystawienia faktury dokumentującej sprzedaż zabudowanego VAN-a, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jego wydania. Równocześnie podstawą opodatkowania z tytułu sprzedaży samochodu osobowego na terytorium kraju będzie kwota

należna z tytułu sprzedaży zabudowanego samochodu pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.

Odnosząc się do sprzedaży samochodów, które będą przedmiotem przemieszczenia z terytorium kraju na terytorium UE (w tym w ramach własnego przedsiębiorstwa) lub eksportu, Organ potwierdził, iż czynności te nie zostały ujęte w katalogu czynności rodzących obowiązek podatkowy.

Komentarz eksperta

1 lipca 2021 r. weszły w życie zmiany w ustawie akcyzowej, rozszerzające zakres czynności opodatkowanych akcyzą w zakresie samochodów osobowych o przypadek przeróbki samochodu ciężarowego na samochód osobowy (art. 101 ust. 1a pkt 1 ustawy akcyzowej).

Wprowadzenie dodatkowej czynności opodatkowanej mającej na celu „uszczelnienie” systemu akcyzy od samochodów wygenerowało jednak szereg nowych problemów interpretacyjnych.

Organ podatkowy w opisywanej interpretacji potwierdził możliwość zastosowania rozwiązania, które pozwala je ominąć. W interpretacji słusznie potwierdzono, iż nowa czynność opodatkowana (dokonanie przeróbki) nie może mieć zastosowania do samochodów przed ich pierwszą rejestracją.

Z brzmienia przepisu wynika, że zmiany konstrukcyjne będą podlegały opodatkowaniu akcyzą wyłącznie, jeżeli będą dotyczyły samochodów uprzednio zarejestrowanych zgodnie z przepisami o ruchu drogowym. Jest to uzasadnione, ponieważ tak długo jak pojazd nie jest zarejestrowany wszelkie czynności związane ze zmianami konstrukcyjnymi mają na celu wyprodukowanie finalnego pojazdu i jako takie nie mogą zostać uznane za odrębną od jego sprzedaży czynność opodatkowaną podatkiem akcyzowym. W konsekwencji, w opisywanej interpretacji słusznie uznano za czynność opodatkowaną pierwszą sprzedaż samochodu osobowego a nie przeróbkę samochodu ciężarowego na osobowy.

Równocześnie, w sytuacji gdyby podatnik zdecydował się na zarejestrowanie pojazdu przed jego przeróbką (np. ze względu na konieczność dopuszczenia do ruchu i przewożenia do miejsca gdzie będzie

przerobiony bez użycia lawety) sposób rozliczenia podatku akcyzowego byłby skrajnie odmienny. Po pierwsze, na mocy przepisów przejściowych moment powstania obowiązku podatkowego (w związku z przeróbką) zostałby przesunięty na 1 lipca 2022 r.

Zastosowanie nowych regulacji mogłoby wiązać się szeregiem wątpliwości. Z ogólnych reguł wykładni i konstrukcji podatku akcyzowego należy wyinterpretować odpowiednie przesunięcie w czasie obowiązku przygotowania i złożenia deklaracji akcyzowej. Zapłata akcyzy powinna zostać dokonana po 1 lipca 2022 r., czyli przykładowo już po sprzedaży przerobionego pojazdu na rzecz klienta. Kwestia ta powinna być brana pod uwagę przy ustalaniu ceny lub przy oddawaniu samochodu w leasing.

Moment zaistnienia czynności opodatkowanej (przeróbki) nie pokrywa się z momentem

powstaniem obowiązku podatkowego, a przepisy nie dają jasnej odpowiedzi na pytanie, od której wartości pojazdu należy akcyzę wyliczyć (ustalonej na moment przeróbki czy na moment powstania przesuniętego w czasie obowiązku podatkowego).

Jak widać powyższa interpretacja jest pierwszą, ale na pewno nie ostatnią, jaka pojawi się w temacie opodatkowania przeróbek samochodów podatkiem akcyzowym. W okresie przejściowym, do czasu wyjaśnienia wątpliwości związanych z nowymi przepisami akcyzowymi, przedsiębiorcy powinni zachować zatem szczególną ostrożność już na etapie planowania transakcji.

KONRAD STANIEC
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Miasto pobierając opłaty za udostępnianie kanału technologicznego umiejscowionego w drodze publicznej nie jest podatnikiem VAT , wyrok NSA z 15 października 2021 r., sygn. I FSK 406/18	7
Kwestia zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT na gruncie umowy leasingu , wyrok NSA z 14 października 2021 r., sygn. II FSK 240/19	7
Dostawa anteny satelitarnej nie stanowi elementu kompleksowej usługi telewizyjnej , wyrok NSA z 13 października 2021 r., sygn. I FSK 1123/18	7
Brak możliwości uznania na podstawie art. 199a § 1 OP, że wkład pieniężny jest wkładem niepieniężnym , wyrok NSA z 13 października 2021 r., sygn. II FSK 3371/18	7
Zasady opodatkowania PIT wspólnika spółki cichej , wyrok NSA z 12 października 2021 r., sygn. II FSK 69/19	8
Rozliczenia między liderem konsorcjum i konsorcjantami nie stanowią usługi w rozumieniu ustawy VAT , wyrok NSA z 13 października 2021 r., sygn. I FSK 1898/18	8

Miasto pobierając opłaty za udostępnianie kanału technologicznego umiejscowionego w drodze publicznej nie jest podatnikiem VAT, wyrok NSA z 15 października 2021 r., sygn. I FSK 406/18

Z dniem 1 lipca 2016 r. nastąpiła zmiana filozofii udostępniania infrastruktury technicznej w pasie drogowym w związku z budowaniem dróg. De facto w drodze przepisów ustawowych nałożono nowe obowiązki na jednostki samorządu terytorialnego, w tym przypadku na gminę, poddając tę działalność dotyczącą infrastruktury technologicznej w pasie drogowym reżimowi publicznoprawnemu. Należy bowiem podkreślić, że gmina w istocie nie ma swobody wyboru, w jakim rozmiarze wybudować kanał technologiczny, podobnie jak nie ma swobody w zakresie udostępniania podmiotom trzecim tych kanałów technologicznych.

W zakresie przyznawania uprawnień do korzystania z kanałów technologicznych gmina działa jak typowy organ administracji publicznej poprzez wydanie decyzji administracyjnej o charakterze związanym. Opłaty, które gmina pobiera z tytułu udostępniania tych kanałów technologicznych określone są przez ustawodawcę w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy.

Należy także podkreślić, iż ta działalność nie narusza zasad konkurencji, w sytuacji związania ustawowego w zakresie wysokości opłat, które są pobierane przez zarządców dróg, w tym również zarządców dróg nie będących jednostkami samorządu terytorialnego (np. spółki zarządzające autostradą, czy spółki celowe także podlegają ograniczeniom w wysokości opłat pobieranych z tytułu korzystania z infrastruktury technicznej). W związku z tym należy przyjąć, że w zakresie udostępniania infrastruktury kanału technologicznego, gmina nie działa jako przedsiębiorca, lecz jako organ władzy publicznej.

Kwestia zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT na gruncie umowy leasingu, wyrok NSA z 14 października 2021 r., sygn. II FSK 240/19

Zgodzić należy się ze stanowiskiem, że opisane przez spółkę kategorie należności (część należności zawartych w czynszach leasingowych, opłatach z tytułu wykupu przedmiotu leasingu oraz kwot wypłacanych tytułem ubezpieczenia ww. umowy leasingu) nie mieszczą się w zakresie art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT.

Stanowią one albo wynagrodzenie z tytułu korzystania przez leasingobiorcę z przedmiotu leasingu, zgodnie z zawartą umową, albo ostateczne rozliczenie umowy związane z wykupem przedmiotu leasingu (przeniesienie własności tego przedmiotu za stosowną opłatą), albo odszkodowanie za utracony przedmiot leasingu. Nawet jeśli w sensie ekonomicznym mamy do czynienia ze zwrotem poniesionych przez spółkę wydatków, to z pewnością nie jest to zwrot tych samym kwot ani zwrot wydatków w sensie prawnym.

Otrzymane przez spółkę kwoty, choć pokrywają jej straty (wydatki) związane z zakupem przedmiotu leasingu, to nie stanowią zwrotu tych kwot, nie jest to ten sam wydatek, lecz zapłata za świadczenie usługi, zapłata ceny za przedmiot leasingu lub naprawienie szkody wynikłej poniesienia odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub niewłaściwego wykonania umowy. Nie mógł więc mieć zastosowania przepis art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT.

Dostawa anteny satelitarnej nie stanowi elementu kompleksowej usługi telewizyjnej, wyrok NSA z 13 października 2021 r., sygn. I FSK 1123/18

W świetle orzecznictwa TSUE dotyczące świadczeń kompleksowych należy przyjąć, iż dostawa anteny satelitarnej ma charakter świadczenia niezależnego i nie wchodzi w skład usługi telewizyjnej. Dostawa anteny przez spółkę nie jest niezbędna do skorzystania z usług telewizyjnej. Niewątpliwie dostawa taka pozostaje w funkcjonalnym związku z nabyciem usługi telewizyjnej, niemniej jednak nie jest jej konstytutywnym składnikiem.

Brak możliwości uznania na podstawie art. 199a § 1 OP, że wkład pieniężny jest wkładem niepieniężnym, wyrok NSA z 13 października 2021 r., sygn. II FSK 3371/18

Przepis art. 199a § 1 OP nie uprawnia organów podatkowych do zignorowania na gruncie prawa podatkowego konsekwencji wynikających z ważnych i skutecznych czynności prawnych nawet tych, które zostały podjęte w celu uniknięcia opodatkowania. W tej sytuacji faktycznej (sąd zarejestrował podwyższenie kapitału jako podwyższenie gotówkowe) i na tej podstawie prawnej (art. 199a § 1 OP) organy podatkowe nie mogły uznać, że w istocie rzeczy mieliśmy do czynienia z wkładem niepieniężnym, a nie z wkładem pieniężnym.

Zasady opodatkowania PIT wspólnika spółki cichej, wyrok NSA z 12 października 2021 r., sygn. II FSK 69/19

Analizując postanowienia umowne dotyczące zaangażowania i udziału w zysku oraz prawa żądania zwrotu zrewaloryzowanego wkładu o wartości 30% apteki w momencie zakończenia umowy, jaki został wniesiony do apteki - należy uznać, że kwalifikacja jaką organ interpretacyjny dokonał, wpisując owe czynności prawne do czynności obligacyjnych, par excellence umowy pożyczki, była nieprawidłowa. W konsekwencji zgodzić należało się ze stanowiskiem, że przychody wspólnika cichego należy zakwalifikować zgodnie z brzmieniem art. 10 ust. 1 pkt 9 ustawy PIT jako przychody z innych źródeł.

Rozliczenia między liderem konsorcjum i konsorcjantami nie stanowią usługi w rozumieniu ustawy VAT, wyrok NSA z 13 października 2021 r., sygn. I FSK 1898/18

Celem kooperacji (współpracy, współdziałania) jest uzyskanie przez skoordynowane i wspólne

działania partnerów rezultatu o korzystnym dla nich wymiarze ekonomicznym. Działaniach takich nie można, do celów VAT wydzielać i oceniać jednostkowo, lecz z uwzględnieniem ich charakteru działania złożonego i wspólnego, tworzącego w aspekcie gospodarczym jedną całość, którego końcowym efektem jest zrealizowanie wspólnego przedsięwzięcia.

Określony w umowie podział wszystkich wydatków i uzyskanych przychodów dokonywany przez lidera konsorcjum nie może zostać uznany za odsprzedaż usług przez jeden podmiot innym podmiotom wchodzącym w skład konsorcjum, gdy jego partnerzy w ogóle nie korzystają z tak wykonywanych usług, nie są ich usługobiorcami, a wręcz odwrotnie - występują zbiorowo w charakterze usługodawców, których reprezentuje lider.

Rozliczenia pieniężne między uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia, jeśli nie towarzyszy im świadczenie usługi, nie mogą być bowiem same przez się potraktowane jako czynności podlegające opodatkowaniu VAT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Pakowanie i transport jako element dostawy towarów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 września 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.319.2021.2.JK	10
Pobór podatku u źródła od płatności z tytułu polis ubezpieczeniowych oraz usług brokerskich , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.270.2021.3.AW	10
Kwestia stosowania zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy PIT w związku z kwalifikacją niektórych wydatków poniesionych na remont i wykończenie nieruchomości jako wydatków stanowiących realizację celu mieszkaniowego , interpretacja ogólna Ministerstwa Finansów z 13 października 2021 r., sygn. DD2.8202.4.2020	11
Rozliczenia VAT w związku z dostarczeniem przez spółkę kruszywa do budowy drogi przez gminę , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 września 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.534.2021.2.ŻR	11
Kwestia stosowania wyłączenia z art. 15e ust. 1 ustawy CIT do wydatków na licencję techniczną , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 września 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.16.2021.1.HK	12

Pakowanie i transport jako element dostawy towarów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 września 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.319.2021.2.JK

Wnioskodawca wskazał, że nabywa towar od firmy z Wielkiej Brytanii, a następnie - po jego spakowaniu - dokonuje jego sprzedaży do firmy z Wielkiej Brytanii. Mając na względzie fakt, że przedmiotem sprzedaży jest konkretny towar w postaci gotowego spakowanego produktu, omawiana transakcja stanowi dla celów VAT dostawę towarów. Czynności podejmowane przez wnioskodawcę w celu dokonania sprzedaży produktu (np. pakowanie, transport) nie stanowią dla firmy z Wielkiej Brytanii celu samego w sobie. Nabywca jest bowiem zainteresowany gotowym spakowanym produktem.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że istotą opisanej transakcji jest dostawa towaru, a nie świadczenie usług. W znaczeniu gospodarczym bowiem, w przedstawionym opisie sprawy, wnioskodawca sam wskazał, iż firma z Wielkiej Brytanii kupuje spakowany przez wnioskodawcę towar, który następnie jest wysyłany przez wnioskodawcę bezpośrednio do klienta. Tym samym, transakcja opisana we wniosku stanowi dla celów podatku VAT dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy VAT.

Wykonywane czynności pakowania nabytego uprzednio towaru oraz ponoszone przez wnioskodawcę koszty jego transportu do klienta stanowią jedynie element pomocniczy świadczenia związanego z dostawą towarów, która to czynność dla klienta nie stanowi celu samego w sobie i wchodzi do podstawy opodatkowania dokonanej dostawy towarów. Zatem transakcja opisana we wniosku, na którą składają się wartość towaru handlowego oraz wartość usługi pakowania i transportu, stanowi dla celów podatku od towarów i usług jedną kompleksową czynność jaką jest dostawa towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy VAT.

Opisana we wniosku transakcja dostawy dokonanej przez wnioskodawcę na rzecz firmy z siedzibą w Wielkiej Brytanii będzie podlegała opodatkowaniu VAT w Polsce. Przy czym, pomimo, że w przedmiotowej sprawie nastąpi wywóz towarów z Polski do innego kraju członkowskiego UE, to jednak transakcja pomiędzy wnioskodawcą a firmą z Wielkiej Brytanii nie będzie

stanowić WDT, albowiem firma z Wielkiej Brytanii nie jest podatnikiem podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanym na potrzeby transakcji wewnątrzspółnotowych, na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju. Dostawa dokonana przez wnioskodawcę na rzecz firmy z Wielkiej Brytanii nie będzie spełniała również definicji eksportu towarów, ponieważ nie nastąpi wywóz towarów z terytorium kraju poza terytorium UE.

W konsekwencji, transakcję pomiędzy wnioskodawcą a firmą z Wielkiej Brytanii należy opodatkować jako sprzedaż krajową według właściwej stawki VAT. Podsumowując, transakcja opisana we wniosku, na którą składają się wartość towaru handlowego, wartość usługi pakowania i transportu, stanowiąca dla celów VAT jedną kompleksową czynność, jaką jest dostawa towarów, podlega opodatkowaniu VAT na terytorium kraju według właściwej stawki VAT obowiązującej dla danego towaru.

Pobór podatku u źródła od płatności z tytułu polis ubezpieczeniowych oraz usług brokerskich, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.270.2021.3.AW

Wydatki ponoszone przez spółkę na rzecz zagranicznych podatników, którzy nie mają na terytorium Polski siedziby lub zarządu z tytułu polis ubezpieczeniowych, stanowią zapłatę za świadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a co za tym idzie spółka zobowiązana jest do poboru tzw. podatku u źródła od ww. płatności.

Wydatki ponoszone przez spółkę na rzecz zagranicznych podatników, którzy nie mają na terytorium Polski siedziby lub zarządu, z tytułu usług pośrednictwa ubezpieczeniowego tzw. usług brokerskich nie stanowią zapłaty za świadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a co za tym idzie spółka nie jest zobowiązana do poboru tzw. podatku u źródła od ww. płatności.

Skoro bowiem art. 21 ust. 1 ustawy CIT nie ma zastosowania do usług pośrednictwa ubezpieczeniowego tzw. usług brokerskich, to spółka nie będzie miała obowiązku do dochowania należytej staranności oraz posiadania certyfikatów rezydencji rzeczywistych właścicieli należności płaconych przez spółkę z tytułu usług pośrednictwa ubezpieczeniowego tzw. usług brokerskich.

Kwestia stosowania zwolnienia z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy PIT w związku z kwalifikacją niektórych wydatków poniesionych na remont i wykończenie nieruchomości jako wydatków stanowiących realizację celu mieszkaniowego, interpretacja ogólna Ministerstwa Finansów z 13 października 2021 r., sygn. DD2.8202.4.2020

Dla celów PIT należy uznać, że wydatki poniesione na zakup i montaż: a) kuchenki gazowej, kuchenki elektrycznej lub gazowo-elektrycznej, płyty indukcyjnej, płyty ceramicznej, piekarnika, zmywarki, pralki, lodówki – w zabudowie lub wolnostojących, b) szafki stanowiącej element mocowania umywalki będącej kompletem z tą umywalką, c) oświetlenia sufitowego i ściennego wewnętrznego, w tym taśm LED i oczek halogenowych, z wyłączeniem lamp wolnostojących, d) okapów kuchennych – wyciągów i pochłaniaczy, w tym okapu podszafrkowego, e) mebli, które charakteryzuje trwały związek z obiektem budowlanym lub jego częścią (lokałem), wykonanych na indywidualne zlecenie, tj. szafy wnękowe, pawlacze, zabudowa garderoby, f) mebli w zabudowie kuchennej, tj. zabudowa kuchenna „pod wymiar” i zabudowa kuchenna wolnostojąca – mieszczą się w pojęciu wydatków na własne cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 ustawy PIT.

Natomiast odnosząc się do kwestii stosowania rozporządzenia Ministra Gospodarki Przemysłowej i Budownictwa z 21 grudnia 1996 r. w sprawie określenia rodzajów wydatków na remont i modernizację budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego, o które zmniejsza się podatek dochodowy, należy pamiętać, że nie jest to obowiązujący akt prawny. W związku z tym, katalog wydatków na własne cele mieszkaniowe, który był zawarty w tym rozporządzeniu, nie może obecnie stanowić wiążącej interpretacji przepisów prawa.

Niemniej jednak, z uwagi na to, że katalog ten ma cechy uniwersalne, w przypadku wątpliwości odnośnie kwalifikacji konkretnego wydatku, wymienione w rozporządzeniu przykłady mogą mieć charakter wskazówki pomocnej

przy rozstrzygnięciu indywidualnych spraw przez organy podatkowe.

Rozliczenia VAT w związku z dostarczeniem przez spółkę kruszywa do budowy drogi przez gminę, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 września 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.534.2021.2.ŻR

Wydanie przez spółkę kruszywa w celu wykorzystania go do budowy drogi przez gminę, nie będzie podlegało opodatkowaniu na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy VAT, z uwagi na fakt, że ta kategoria podmiotów (gmina jest kontrahentem spółki) nie jest objęta normą przepisu art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT. Nie podlegają opodatkowaniu nieodpłatne czynności zużycia towarów na cele związane z prowadzoną działalnością, w przypadku, gdy beneficjentem jest np. kontrahent spółki, bądź osoba trzecia niewymieniona w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT. Wydania przez spółkę kruszywa w celu wykorzystania go do budowy drogi przez gminę, nie można również uznać za opodatkowane na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy VAT.

Skoro nieodpłatne przekazanie kruszywa należącego do spółki (w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia z gminą), nie będzie podlegało opodatkowaniu na podstawie art. 7 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 ustawy VAT, tym samym również usługa transportu, jako element pomocniczy świadczenia głównego (dostawy kruszywa) - świadczenia kompleksowego nie będzie podlegała opodatkowaniu. W konsekwencji spółka w związku z dostarczeniem kruszywa na miejsce budowy nowej drogi nie będzie zobowiązana do wykazania należnego podatku VAT.

Spółce na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT, będzie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającej z otrzymanych faktur dokumentujących nabycie przez spółkę usług transportu kruszywa z zakładu spółki na plac budowy nowej drogi. Prawo to będzie przysługiwało pod warunkiem niezastąpienia przesłanek negatywnych, określonych w art. 88 ustawy VAT.

Kwestia stosowania wyłączenia z art. 15e ust. 1 ustawy CIT do wydatków na licencję techniczną, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 22 września 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.16.2021.1.HK

Jak wynika z treści wniosku, ponoszenie opłat z tytułu przyznania spółce przez podmiot powiązany niewyłącznego i nieprzenoszalnego prawa do wytwarzania i sprzedaży określonych towarów własnych, przy wykorzystaniu informacji technicznych udostępnionych przez podmiot powiązany (licencja techniczna) oraz przyznania spółce przez podmiot powiązany prawa do korzystania na terenie Polski z zarejestrowanych znaków towarowych grupy (sublicencja znakowa) jest niezbędne w celu osiągnięcia przychodów z tytułu sprzedaży produktów.

Informacje otrzymywane przez spółkę od podmiotu powiązanego w ramach licencji technicznej obejmują wiedzę potrzebną do wytworzenia towarów. Informacje te są bezpośrednio związane z wytworzeniem towarów przez spółkę i bez dostępu do licencji technicznej spółka nie mogłaby wytwarzać towarów o odpowiednich parametrach, zgodnie z wymogami grupy. Zgodność towarów z wymogami grupy jest z kolei warunkiem realizacji kontraktów z odbiorcami i osiągnięcia przychodu ze sprzedaży.

Podobnie, warunkiem prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę w ramach przyjętego modelu biznesowego jest możliwość korzystania z zarejestrowanych znaków towarowych grupy. Znaki towarowe udostępniane

w ramach sublicencji znakowej umieszczane są na opakowaniach towarów sprzedawanych przez spółkę. Znaki towarowe grupy są również eksponowane na dokumentach spółki i należących do niej budynkach. Ponadto również przyjęty przez spółkę oraz podmiot powiązany model rozliczeń wynagrodzenia za licencję techniczną i sublicencję znakową wskazuje na to, że wartość kosztów z tytułu tej licencji i sublicencji jest skorelowana z wartością sprzedawanych przez spółkę produktów.

W przedmiotowej sprawie podmiot powiązany nalicza wynagrodzenie za udostępnienie licencji technicznej i sublicencji znakowej, w sposób wykazujący bezpośredni związek tych kosztów z wytwarzanymi i sprzedawanymi produktami. Opłaty, o których mowa, są bezpośrednio związane z wytworzeniem lub nabyciem przez spółkę towarów, a zatem nie podlegają ograniczeniom wynikającym z art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

Na powyższą ocenę nie wpływa fakt, że dla celów CIT spółka traktuje te opłaty jako koszt inny niż bezpośrednio związany z przychodami, zgodnie z art. 15 ust. 4d ustawy CIT. Zakres art. 15e ust. 11 oraz art. 15 ust. 4 ustawy CIT (dot. kosztów bezpośrednio związanych z przychodami) nie jest tożsamy i pojęcia zawarte w tych przepisach nie są równoważne. Przepisy art. 15 ust. 4-4d ustawy CIT określają moment potrącenia wydatku jako koszt uzyskania przychodów w zależności od sposobu związania tego kosztu z przychodami, natomiast art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT odnosi się do sposobu związania kosztu z wytworzeniem/nabyciem towaru lub świadczeniem usługi.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl